Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA 92/40/EEB

1992 m. gegužės 19 d.

nustatanti Bendrijos paukščių gripo kontrolės priemones

(OL L 167 , 22.6.1992, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 806/2003 2003 m. balandžio 14 d.	L 122	1	16.5.2003

iš dalies keičiamas:

►**A1**	Austrijos, Švedijos ir Suomijos stojimo aktas	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų	L 236	33	23.9.2003

▼B

TARYBOS DIREKTYVA 92/40/EEB

1992 m. gegužės 19 d.

nustatanti Bendrijos paukščių gripo kontrolės priemones

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi naminiai paukščiai įrašyti į Sutarties II priedą; kadangi naminių paukščių prekyba yra svarbus žemės ūkiu užsiimančių gyventojų pajamų šaltinis;

kadangi būtina Bendrijos lygiu nustatyti priemones stiprios patogeninės formos paukščių gripo, kurį sukelia specifinius požymius turintis gripo virusas ir kuris toliau vadinamas paukščių gripu, protrūkiui kontroliuoti, kad būtų galima užtikrinti nacionalinio naminių paukščių sektoriaus plėtrą ir padėti apsaugoti gyvūnų sveikatą Bendrijoje;

kadangi paukščių gripo protrūkis gali greitai įgauti epizootinį mastą ir sukelti tokį paukščių mirtingumą ir taip išbalansuoti sektorių, jog tai gali smarkiai sumažinti ūkių ir viso paukštininkystės sektoriaus pelningumą;

kadangi veiksmų reikia imtis tuoj pat, kai tik atsiranda įtarimas, jog paukščiai serga šia liga, kad įtarimui pasitvirtinus būtų galima tuoj pat pradėti taikyti veiksmingas kontrolės priemones;

kadangi tik prasidėjus protrūkiui būtina stabdyti ligos išplitimą atidžiai kontroliuojant gyvūnų judėjimą ir produktų, kurie gali būti užkrėsti, vartojimą, o prireikus ir vakcinuojant;

kadangi ligos diagnozavimą privalo prižiūrėti atsakingos nacionalinės laboratorijos, o koordinuoti – Bendrijos etaloninė laboratorija;

kadangi bendros paukščių gripo kontrolės priemonės – tai pagrindas, kuris leidžia išlaikyti vienodą gyvūnų sveikatos standartą;

kadangi 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimo 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje ([4]) 3 straipsnis taikomas ir paukščių gripo atvejams;

kadangi tikslinga Komisijai pavesti imtis būtinų taikymo priemonių,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Nepažeidžiant Bendrijos vidaus prekybos nuostatų šioje direktyvoje nustatomos Bendrijos kontrolės priemonės, kurias reikia taikyti įvykus paukščių gripo protrūkiui naminių paukščių tarpe.

Ši direktyva netaikoma, kai paukščių gripas nustatomas kitiems paukščiams; tačiau šiuo atveju valstybės narės Komisijai privalo pranešti apie priemones, kurių jos imasi.

([1]) OL C 231, 1991 9 5, p. 4.
([2]) OL C 326, 1991 12 16, p. 242.
([3]) OL C 79, 1992 3 30, p. 8.
([4]) OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Sprendimas iš dalies pakeistas Sprendimu 91/133/EEB (OL L 66, 1991 3 13, p. 81).

▼B

2 straipsnis

Šioje Direktyvoje, kiek tai įmanoma, taikomi apibrėžimai, pateikti 1990 m. spalio 15 d. Tarybos direktyvos 90/539/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniais bei jų importą iš trečiųjų šalių ([1]), 2 straipsnyje.

Taip pat naudojamos šios sąvokos:

a) užsikrėtę naminiai paukščiai – tai naminiai paukščiai, kuriems:

   — laboratoriniais tyrimais patvirtinama paukščių gripo diagnozė, arba

   — įvykus antram ir vėlesniems protrūkiams, nustatomi paukščių gripą atitinkantys klinikiniai arba patanatominiai požymiai;

b) *įtariami užsikrėtę naminiai paukščiai* – tai naminiai paukščiai, turintys klinikinių arba patanatominių požymių, kurie leidžia pagrįstai įtarti paukščių gripą, arba naminiai paukščiai, kuriems nustatomas H5 arba H7 potipio A gripo virusas;

c) *įtariami užkrėsti naminiai paukščiai* — tai naminiai paukščiai, kurie galėjo turėti tiesioginį ar netiesioginį kontaktą su paukščių gripo virusu, arba su H5 arba H7 potipio A gripo virusu;

d) *kompetentinga institucija* — tai kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Direktyvos 90/425/EEB ([2]) 2 straipsnio 6 dalyje;

e) *oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas* — veterinarijos gydytojas, paskirtas ar įgaliotas kompetentingos institucijos.

3 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingai institucijai nedelsiant bus pranešta apie įtariamus paukščių gripo atvejus.

4 straipsnis

1. Jei ūkyje esantys naminiai paukščiai yra įtariami esantys užsikrėtę ar užkrėsti paukščių gripu, valstybės narės privalo užtikrinti, kad oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas nedelsdamas imtųsi oficialaus tyrimo priemonių ligos diagnozei patvirtinti ar atmesti, svarbiausia, jis privalo paimti arba pasirūpinti, kad būtų paimti laboratoriniam tyrimui būtini mėginiai.

2. Kai tik pranešama apie įtariamą užsikrėtimą, kompetentinga institucija ūkiui pradeda taikyti oficialią priežiūrą ir visų pirma reikalauja, kad:

a) būtų užregistruotos visos ūkyje esančių naminių paukščių kategorijos ir būtų nurodyta, kiek kiekvienos kategorijos naminių paukščių nugaišo, kiek jų turi klinikinių ligos požymių, kiek jų neturi. Ši informacija turi būti nuolat atnaujinama, nurodant, kiek paukščių išsiperėjo ar nugaišo įtariamuoju laikotarpiu. Tokie duomenys nuolatos atnaujinami ir pareikalavus pateikiami, kiekvieno apsilankymo metu jie gali būti patikrinti;

b) visi ūkyje esantys naminiai paukščiai būtų laikomi ten, kur nuolatos gyvena, arba kitoje vietoje, kur jie gali būti izoliuoti ir neturėti kontakto su kitais naminiais paukščiais;

c) jokie naminiai paukščiai nepatektų į ūkį ir jo nepaliktų;

d) bet kokiam

   — asmenų, kitų gyvūnų ir transporto priemonių,

   — naminių paukščių mėsos, paukščių skerdenų, gyvūnų pašaro, įrankių, atliekų, išmatų, kraiko ar ko nors, kas gali perduoti paukščių gripą, judėjimui į ūkį ar iš jo būtų gautas kompetentingos institucijos leidimas;

([1]) OL L 303, 1990 10 31, p. 6. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/496/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 56).

([2]) 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/425/EEB (OL L 224, 1990 8 18, p. 29); su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/496/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 56).

▼B

e) kiaušiniai būtų išvežami iš ūkio, išskyrus kiaušinius, tiesiogiai siunčiamus į kiaušinių produktų gamybos ir (arba) perdirbimo įmonę, patvirtintą pagal Direktyvos 89/437/EEB ([1]) 6 straipsnio 1 dalį, ir gabenamus gavus kompetentingos institucijos leidimą. Toks leidimas turi atitikti I priede nustatytus reikalavimus;

f) būtų taikomos atitinkamos dezinfekavimo priemonės prie įėjimų į pastatus, kuriuose laikomi naminiai paukščiai, prie išėjimų iš jų ir pačiuose pastatuose;

g) būtų atliktas epizootinis tyrimas pagal 7 straipsnį.

3. Kol 5 dalyje nustatytos oficialios priemonės neįsigalios, naminių paukščių, kurie įtariami sergantys šia liga, savininkas ar prižiūrėtojas imasi visų reikalingų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi 2 dalies nuostatų, išskyrus jo g punkto nuostatą.

4. Kompetentinga institucija bet kurias 2 dalyje numatytas priemones gali taikyti kitiems ūkiams, jei jų buvimo vieta, konfigūracija ar kontaktai su ūkiu, kuriame įtariama sergant liga, teikia pagrindą manyti, kad į jį gali patekti užkratas.

5. 1 ir 2 dalyje minėtos priemonės taikomos tol, kol oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas nepaneigs įtarimų dėl paukščių gripo.

5 straipsnis

1. Oficialiai patvirtinus, kad ūkyje nustatytas paukščių gripas, valstybė narė turi užtikrinti, kad kompetentinga institucija be 4 straipsnio 2 dalyje išvardytų priemonių reikalautų imtis ir šių priemonių:

a) visi naminiai paukščiai ūkyje turi būti nedelsiant skerdžiami vietoje. Nudvėsę ar skerdžiami naminiai paukščiai ir kiaušiniai sunaikinami. Šie veiksmai atliekami taip, kad pavojus ligai išplisti būtų kuo mažesnis;

b) bet kurios medžiagos ar atliekos, tokios kaip gyvūnų pašaras, kraikas ar mėšlas, kurie gali būti užkrėsti, sunaikinamos arba atitinkamai apdorojamos. Toks apdorojimas, atliekamas pagal oficialaus veterinaro nurodymus, turi užtikrinti, kad visi ten esantys gripo virusai bus sunaikinti;

c) kai manoma, kad ūkyje esantys naminiai paukščiai buvo skerdžiami per ligos inkubacinį laikotarpį, tokių naminių paukščių mėsa, jei tik įmanoma, surandama ir sunaikinama;

d) perinti skirti kiaušiniai, padėti per įtariamą inkubacinį laikotarpį, kurie buvo išvežti iš ūkio, jei tik įmanoma, surandami ir sunaikinami; bet iš tokių kiaušinių išsiritę paukščiai turi būti oficialiai prižiūrimi; valgymui skirti kiaušiniai, padėti per įtariamą inkubacinį laikotarpį, kurie jau yra išvežti iš ūkio, jei tik įmanoma, surandami ir sunaikinami, jei prieš tai jie nebuvo deramai dezinfekuoti;

e) atlikus veiksmus, išvardytus a ir b punktuose, pastatai, kuriuose buvo laikomi naminiai paukščiai, jų aplinka, gabenimui naudotos transporto priemonės ir įranga, kurie gali būti užkrėsti, išvaloma ir dezinfekuojama pagal 11 straipsnio nuostatas;

f) jokie naminiai paukščiai į ūkį neįvežami 21 dieną po to, kai buvo atlikti e punkte numatyti veiksmai;

g) atliekamas epizootinis tyrimas pagal 7 straipsnį.

2. Kompetentinga institucija 1 dalyje numatytas priemones gali taikyti kituose kaimyniniuose ūkiuose, jei jų buvimo vieta, konfigūracija ar kontaktai su ūkiu, kuriame buvo patvirtinta liga, teikia pagrindą manyti, kad į jį galėjo patekti užkratas.

6 straipsnis

Kai ūkyje yra du ar keli atskiri naminių paukščių pulkai, kompetentinga institucija, vadovaudamasi kriterijais, kuriuos nustatė Komisija 21 straipsnyje numatyta tvarka, gali sveikiems užsikrėtusio ūkio pulkams leisti nukrypti nuo 5 straipsnio 1 dalies reikalavimų, jei oficialiai

([1]) OL L 212, 1989 7 22, p. 87. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 89/662/EEB (OL L 395, 1989 12 30, p. 13).

▼B

paskirtas veterinarijos gydytojas patvirtina, jog ūkyje veikla vykdoma taip, kad pulkai yra visiškai atskiri, t. y. laikomi atskirose patalpose, atskirai prižiūrimi ir lesinami, ir virusas negali išplisti iš vieno pulko į kitą.

7 straipsnis

1. Epizootiniu tyrimu nustatoma:

— kiek laiko paukščių gripas galėjo egzistuoti ūkyje,

— iš kur paukščių gripas galėjo patekti į ūkį ir įvardijami kiti ūkiai, turintys naminių paukščių, kurie gali būti užsikrėtę arba užkrėsti iš to paties šaltinio,

— asmenų, naminių paukščių ir kitų gyvūnų, transporto priemonių, kiaušinių, mėsos ir negyvų paukščių bei kokių nors įrankių ar medžiagų, kuriuose galėjo būti paukščių gripo virusas, judėjimas į atitinkamą ūkį ir iš jo.

2. Siekiant visiškai koordinuoti visas taikomas priemones, būtinas kuo greičiau išnaikinti paukščių gripą, ir atlikti epizootinį tyrimą, sudaromas krizės valdymo padalinys.

Bendrąsias nacionalinių krizės valdymo padalinių ir Bendrijos krizės padalinių taisykles nustato Taryba, kvalifikuota balsų dauguma spręsdama dėl Komisijos pasiūlymo.

8 straipsnis

1. Kai oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas turi pagrindą įtarti, kad kuriame nors ūkyje naminiai paukščiai galėjo būti užkrėsti dėl asmenų, gyvūnų ar transporto priemonių judėjimo ar kokiu nors kitu būdu, tas ūkis pradedamas oficialiai kontroliuoti pagal 2 dalį.

2. Oficialios kontrolės tikslas – tuoj pat aptikti bet kokį paukščių gripo įtarimą, suskaičiuoti naminius paukščius ir stebėti jų judėjimą, o prireikus imtis 3 dalyje numatytų veiksmų.

3. Kai ūkis yra oficialiai kontroliuojamas pagal 1 ir 2 dalis, kompetentinga institucija uždraudžia iš ūkio išvežti naminius paukščius, išskyrus tuos atvejus, kai jie su oficialia priežiūra gabenami tiesiai į skerdyklą, kad ten būtų tuoj pat skerdžiami. Prieš išduodamas tokį leidimą, oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas turi būti atlikęs klinikinę visų naminių paukščių apžiūrą ir patvirtinęs, jog paukščių gripo ūkyje nėra. Šiame straipsnyje minimi judėjimo apribojimai gali būti nustatyti 21 dienai, skaičiuojant nuo paskutinės galimo užkrato dienos; tačiau tokie apribojimai turi būti taikomi bent septynias dienas.

4. Kai kompetentinga institucija mano, kad sąlygos tam yra tinkamos, šiame straipsnyje numatytas priemones ji gali taikyti tik tam tikrai ūkio daliai ir joje laikomiems naminiams paukščiams, jei toje dalyje naminiai paukščiai laikomi, prižiūrimi ir lesinami visiškai atskirai, ir tai atlieka visiškai atskiras personalas.

9 straipsnis

1. Oficialiai patvirtinus paukščių gripo diagnozę, valstybės narės užtikrina, kad aplink užsikrėtusį ūkį kompetentinga institucija nustatytų mažiausiai trijų kilometrų spindulio apsaugos zoną, kuri būtų mažiausiai 10 kilometrų spindulio priežiūros zonoje. Nustatant šias zonas būtina atsižvelgti į geografinius, administracinius, ekologinius ir epizootinius veiksnius, susijusius su paukščių gripu, ir į monitoringo galimybes.

2. Apsaugos zonoje taikomos šios priemonės:

a) zonoje registruojami visi ūkiai, turintys naminių paukščių;

b) reguliariai lankomasi visuose naminių paukščių turinčiuose ūkiuose, atliekami naminių paukščių klinikiniai patikrinimai, o prireikus imami mėginiai laboratoriniams tyrimams; turi būti daromi įrašai apie visus vizitus ir nustatytus rezultatus;

c) visi naminiai paukščiai laikomi jiems skirtose patalpose ar kitoje vietoje, kur jie gali būti izoliuoti;

▼B

d) taikomos dezinfekcijos priemonės prie įėjimo į ūkį ir išėjimo iš jo;

e) kontroliuojamas asmenų, prižiūrinčių naminius paukščius, paukščių skerdenas, kiaušinius bei paukščius, paukščių skerdenas ir kiaušinius gabenančių transporto priemonių judėjimas zonoje; apskritai naminius paukščius gabenti turi būti draudžiama, išskyrus tuos atvejus, kai jie tranzitu pervežami magistraliniais keliais arba geležinkeliais;

f) draudžiama naminius paukščius ir perinti skirtus kiaušinius išvežti iš ūkio, kuriame jie yra laikomi, išskyrus tuos atvejus, kai kompetentinga institucija leidžia gabenti:

i) naminius paukščius, kad jie nedelsiant būtų skerdžiami, į skerdyklą, kuri, pageidautina, būtų užsikrėtusioje zonoje, o jei tai neįmanoma, į kompetentingos institucijos paskirtą skerdyklą, esančią už užsikrėtusios zonos ribų. Tokia paukštiena turi būti pažymėta specialiu sveikumo ženklu, numatytu Direktyvos 91/494/EEB ([1]) 5 straipsnio 1 dalyje;

ii) vienadienius viščiukus arba jaunas dedekles į priežiūros zonoje esantį ūkį, kuriame nėra kitų naminių paukščių. Šis ūkis turi būti oficialiai prižiūrimas, kaip numatyta 8 straipsnio 2 dalyje;

iii) perinti skirtus kiaušinius į kompetentingos institucijos paskirtą peryklą; prieš išvežant kiaušiniai ir jų pakuotės privalo būti išdezinfekuoti. i, ii ir ii punktuose leidžiamas gabenimas atliekamas tuoj pat ir esant oficialiai kontrolei. Leidimai tokiam gabenimui išduodami tik po to, kai oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas atlieka sveikatos patikrinimą ūkyje. Prieš naudojimą ir po jo transporto priemones būtina išvalyti ir dezinfekuoti;

g) draudžiama be leidimo šalinti ar iškratyti naudotą kraiką ar naminių paukščių mėšlą;

h) draudžiamos naminių ir kitų paukščių mugės, turgūs, parodos ir kiti masiniai renginiai.

3. Minėtos priemonės apsaugos zonoje taikomos mažiausiai 21 dieną po to, kai pagal 11 straipsnį užsikrėtusiame ūkyje buvo atlikti preliminarūs valymo ir dezinfekavimo darbai. Po to apsaugos zona tampa priežiūros zonos dalimi.

4. Priežiūros zonoje taikomos šios priemonės:

a) zonoje nustatomi visi ūkiai, turintys naminių paukščių;

b) kontroliuojamas naminių paukščių ir perinti skirtų kiaušinių judėjimas zonoje;

c) per pirmąsias 15 dienų draudžiama naminius paukščius išvežti iš zonos, išskyrus tuos atvejus, kai jie vežami tiesiai į skerdyklą, esančią už kompetentingos institucijos paskirtos priežiūros zonos ribų. Tokia paukštiena turi būti pažymėta Direktyvos 91/494/EEB 5 straipsnio 1 dalyje numatytu specialiu sveikumo ženklu;

d) draudžiama išvežti perinti skirtus kiaušinius iš priežiūros zonos, išskyrus tuos atvejus, kai jie vežami į kompetentingos institucijos paskirtą peryklą. Prieš išvežant kiaušiniai ir jų pakuotės privalo būti išdezinfekuoti;

e) draudžiama iš zonos išvežti naudotą kraiką ir naminių paukščių mėšlą;

f) draudžiamos naminių ir kitų paukščių mugės, turgūs, parodos ir kiti masiniai renginiai;

g) nepažeidžiant a ir b pastraipų, draudžiama gabenti naminius paukščius, išskyrus tuos atvejus, kai jie gabenami tranzitu magistraliniais keliais ar geležinkeliais.

5. Priežiūros zonoje taikomos priemonės tęsiamos mažiausiai 30 dienų, pagal 11 straipsnį atlikus užsikrėtusiame ūkyje preliminarius valymo ir dezinfekavimo darbus.

([1]) OL L 268, 1991 9 24, p. 35.

▼B

6. Kai zonos yra ne vienos, o kelių valstybių narių teritorijoje, valstybių narių kompetentingosios institucijos bendradarbiauja, nustatydamos 1 dalyje apibūdintas teritorijas. Tačiau prireikus apsaugos zona ir priežiūros zona nustatoma 21 straipsnyje numatyta tvarka.

10 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad:

a) kompetentinga institucija nustatytų priemones, kurios jai leistų sekti kiaušinių ir naminių paukščių judėjimą;

b) naminių paukščių savininkas ar prižiūrėtojas privalėtų, kompetentingai institucijai pareikalavus, teikti jai informaciją apie naminius paukščius ir kiaušinius, kurie įvežami į ūkį ar iš jo išvežami;

c) visi asmenys, gabenantys naminius paukščius ar jais prekiaujantys, galėtų kompetentingai institucijai pateikti informaciją apie naminių paukščių ir kiaušinių, kuriuos jie yra gabenę ar pardavę, judėjimą ir visus su tuo susijusius detalesnius duomenis.

11 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad;

a) visos dezinfekcinės priemonės ir jų koncentratai būtų patvirtinti kompetentingos institucijos;

b) valymo ir dezinfekavimo darbai būtų atliekami esant oficialiai priežiūrai, ir laikantis:

i) oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo nurodymų;

ii) II priede nustatytos užsikrėtusio ūkio valymo ir dezinfekavimo tvarkos.

12 straipsnis

Mėginiai imami ir laboratoriniai tyrimai paukščių gripo atvejams nustatyti atliekami pagal III priedą.

13 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija imtųsi visų būtinų priemonių, kad asmenys, įsikūrę apsaugos ir priežiūros zonose, būtų informuoti apie galiojančius apribojimus ir pasirūpintų, kad tos priemonės būtų deramai įgyvendintos.

14 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienoje valstybėje narėje būtų paskirta:

a) nacionalinė laboratorija, kurioje būtų reikiamų priemonių ir specialistų, galinčių įvertinti gripo viruso izoliatų patogeniškumą pagal III priedo 7 skyrių, ir galinčių nustatyti gripo A virusų H5 ir H7 potipius;

b) nacionalinė laboratorija, kurioje būtų bandomi reagentai, naudojami regioninėse laboratorijose;

c) nacionalinis institutas arba laboratorija, kurioje būtų bandomos vakcinos, kurioms išduotas leidimas, siekiant patikrinti, ar jos atitinka leidime prekiauti nustatytas specifikacijas.

2. IV priede išvardytos nacionalinės laboratorijos yra atsakingos už standartų ir diagnostinių metodų, reagentų naudojimą ir vakcinų testavimą.

3. IV priede išvardytos nacionalinės laboratorijos yra atsakingos už standartų ir diagnostinių metodų, nustatytų kiekvienoje paukščių gripo diagnostinėje laboratorijoje, koordinavimą valstybėje narėje. Tuo tikslu jos:

a) gali tiekti nacionalinėms laboratorijoms diagnostinius reagentus;

b) kontroliuoja visų diagnostinių reagentų, naudojamų toje valstybėje narėje, kokybę;

▼B

c) reguliariai organizuoja lyginamuosius bandymus;

d) laiko paukščių gripo viruso izoliatus, paimtus iš toje valstybėje narėje pasitaikiusių patvirtintų pavyzdžių;

e) užtikrina teigiamų rezultatų, gautų regioninėse diagnostinėse laboratorijose, patvirtinimą.

4. IV priede išvardytos nacionalinės laboratorijos palaiko ryšius su 15 straipsnyje minima Bendrijos etalonine laboratorija.

15 straipsnis

Bendrijos etaloninė paukščių gripo laboratorija yra minima V priede. Nepažeidžiant Sprendimo 90/424/EEB nuostatų, ypač jo 28 straipsnio, laboratorija turi minėtame priede nurodytus įgaliojimus ir pareigas.

16 straipsnis

Vakcinacija nuo paukščių gripo, naudojant kompetentingos institucijos leidžiamas vakcinas, gali būti taikoma atsiradus ligai tik kaip kontrolės priemonių papildymas pagal šias nuostatas:

a) sprendimą taikyti vakcinaciją kaip kontrolės priemonių papildymą priima Komisija, bendradarbiaudama su atitinkamomis valstybėmis narėmis 21 straipsnyje numatyta tvarka. Priimant tokį sprendimą svarbiausia atsižvelgti į:

— naminių paukščių koncentraciją ligos paliestame rajone,

— naudotinos vakcinos ypatybes ir sudėtį,

— vakcinos paskirstymo, laikymo ir naudojimo priežiūros tvarką,

— vakcinuotinų naminių paukščių rūšis bei kategorijas,

— rajonus, kuriose bus atliekama vakcinacija.

Tačiau nukrypdama nuo pirmosios pastraipos, sprendimą pradėti skubią vakcinaciją aplink ligos protrūkio vietą gali priimti atitinkama valstybė narė apie tai pranešusi Komisijai, jei tai nesukels pavojaus esminiams Bendrijos interesams. Tokį sprendimą nedelsiant peržiūri Veterinarijos nuolatinis komitetas 21 straipsnyje numatyta tvarka;

b) kai valstybė narė ypatingais atvejais gali pradėti skubią vakcinaciją pagal a punktą ribotoje savo teritorijos dalyje, likusios teritorijos statusas nepakinta, jei vakcinuotų gyvūnų imobilizavimo priemonės veikia veiksmingai tam tikrą laiką, kuris nustatomas 21 straipsnyje numatyta tvarka.

17 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė sudaro nenumatytų atvejų planą, kuriame nurodo nacionalines priemones, taikytinas paukščių gripo protrūkio atvejais.

Šiame plane turi būti numatyta galimybė laisvai prieiti prie pastatų, įrangos, darbuotojų ir kitų atitinkamų medžiagų, būtinų siekiant greitai ir veiksmingai panaikinti ligos protrūkį.

2. Kriterijai, kuriais remiantis sudaromas planas, nurodyti VI priede.

3. Planai, sudaryti pagal VI priede išvardytus kriterijus, pateikiami Komisijai ne vėliau kaip praėjus šešiems mėnesiams nuo šios direktyvos taikymo pradžios.

4. Komisija peržiūri planus ir nustato, ar jie leidžia pasiekti norimus tikslus, ir pasiūlo atitinkamai valstybei narei iš dalies pakeisti juos, ypač jei šie pakeitimai būtini norint užtikrinti, kad planai derintųsi su kitų valstybių narių planais.

Komisija planus tvirtina, jei reikia, su būtinais pakeitimais 21 straipsnyje numatyta tvarka.

Atsižvelgiant į situacijos pokyčius, planai vėliau gali būti iš dalies keičiami ar papildomi ta pačia tvarka.

▼B

18 straipsnis

1. Komisijos ekspertai, bendradarbiaudami su kompetentingomis institucijomis ir atsižvelgdami į būtinybę užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą, gali atlikti patikrinimus vietoje. Tuo tikslu jie gali aplankyti tam tikrą pakankamą įmonių procentą ir patikrinti, ar kompetentingos institucijos prižiūri, kad tos įmonės vykdytų šios direktyvos reikalavimus. Komisija valstybėms narėms praneša tokių atliktų patikrinimų rezultatus.

Valstybė narė, kurios teritorijoje atliekamas patikrinimas, teikia ekspertams visą reikalingą pagalbą, kai jie atlieka šias savo pareigas.

Bendrosios šio straipsnio įgyvendinimo nuostatos nustatomos 21 straipsnyje numatyta tvarka.

19 straipsnis

Išsamūs reikalavimai, pagal kuriuos reglamentuojamas Bendrijos finansinis įnašas taikant priemones, susijusias su šios Direktyvos taikymu, yra nustatyti Sprendime 90/424/EEB.

20 straipsnis

Prireikus Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu kvalifikuota balsų dauguma, priima sprendimą iš dalies pakeisti priedus, ypač siekiant atsižvelgti į tiriamųjų darbų ir diagnostinių procedūrų naujausius pasiekimus.

▼M1

21 straipsnis

1. Komisijai padeda pagal Reglamento (EEB) Nr. 178/2002 ([1]) 58 straipsniu įsteigtas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas.

2. Kai daroma nuoroda į šį straipsnį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB ([2]) 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas terminas yra trys mėnesiai.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

▼B

22 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1993 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

23 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

([1]) OL L 31, 2002 2 1, p. 1.
([2]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

I PRIEDAS

LEIDIMAS IŠVEŽTI KIAUŠINIUS IŠ ŪKIO, ATSIŽVELGIANT Į ŠIOS DIREKTYVOS 4 STRAIPSNIO 2 DALIES e PUNKTO REIKALAVIMUS

Kompetentingoms institucijoms išduodant leidimą išvežti kiaušinius iš įtariamo ūkio pagal 4 straipsnio 2 dalies e punkto nuostatas į kiaušinių produktų gamybos ir perdirbimo įmonę, patvirtintą pagal Direktyvos 89/437/EEB 6 straipsnio 1 dalies nuostatas, toliau vadinamą paskirtąja įmone, būtina laikytis šių reikalavimų:

1) kad kiaušinius būtų galima išvežti iš užkrėsto ūkio, jie turi:
   a) atitikti Direktyvos 89/437/EEB priedo IV skyriuje nustatytus reikalavimus;
   b) būti siunčiami tiesiai iš įtariamos įmonės į paskirtąją įmonę; prieš išsiunčiant, oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas užplombuoja kiekvieną siuntą, ir ji lieka užplombuota visą gabenimo į paskirtąją įmonę laiką;
2) įtariamos įmonės oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas paskirtosios įmonės kompetentingai institucijai praneša apie ketinimą atsiųsti kiaušinius;
3) kompetentinga institucija, atsakinga už paskirtąją įmonę, užtikrina, kad:
   a) šio priedo 1 dalies b pastraipoje minimi kiaušiniai nuo jų atvežimo iki perdirbimo būtų laikomi atskirai nuo kitų kiaušinių;
   b) pagal Direktyvos 90/667/EEB ([1]) 2 straipsnio 2 dalį tokių kiaušinių lukštai būtų laikomi pavojingomis medžiagomis ir jie būtų sutvarkomi pagal tos direktyvos II skyriaus reikalavimus;
   c) pakavimo medžiaga, 1 dalies b pastraipoje paminėtiems kiaušiniams gabenti naudotos transporto priemonės ir visos patalpos, su kuriomis kiaušiniai turėjo kontaktą, būtų išvalyti ir išdezinfekuoti taip, kad paukščių gripo virusas būtų sunaikintas;
   d) įtariamo ūkio oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui būtų pranešta apie visas perdirbtų kiaušinių siuntas.

([1]) OL L 363, 1990 12 27, p. 51.

▼B

II PRIEDAS

UŽSIKRĖTUSIO ŪKIO VALYMO IR DEZINFEKAVIMO TVARKA

I. **Preliminarus valymas ir dezinfekavimas**

a) Kai tik paukščių skerdenos pašalinamos, tos patalpų vietos, kuriose buvo laikomi paukščiai, ir bet kurios kitos pastatų, kiemų ir panašios vietos, užkrėstos paukščius skerdžiant ir atliekant *post-mortem* patikrinimą, turi būti išpurkštos dezinfekavimo skysčiais, kurių naudojimas patvirtintas pagal šios direktyvos 11 straipsnį;

b) visi paukščių audiniai ir kiaušiniai, kurie galėjo užkrėsti pastatus, kiemus, reikmenis ir pan., turi būti atidžiai surinkti ir pašalinti kartu su paukščių skerdenomis;

c) išpurkštas dezinfekavimo skystis turi likti ant paviršiaus ne trumpiau kaip 24 valandas.

II. **Galutinis valymas ir dezinfekavimas**

a) Riebalai ir purvas nuo visų paviršių pašalinami nuriebalinimo priemonėmis ir nuplaunami vandeniu;

b) nuplovus vandeniu, kaip nurodyta a punkte, turėtų būti išpurškiama dezinfekavimo skysčiu;

c) po septynių dienų patalpos turėtų būti apdorojamos nuriebalinimo priemone, nuplaunamos šaltu vandeniu, išpurškiamos dezinfekavimo skysčiu ir vėl nuplaunamos vandeniu;

d) naudotas kraikas ir mėšlas turi būti apdorotas taip, kad būtų sunaikintas virusas. Tai turi būti atliekama vienu iš šių būdų:

i) sudeginant arba apdorojant garu esant 70 °C temperatūrai;

ii) užkasant pakankamai giliai, kad nepasiektų graužikai ir laukiniai paukščiai;

iii) sukraunant ir sudrėkinant (jei reikia fermentacijai pagreitinti), uždengiant, kad temperatūra būtų 20 °C ir taip laikant 42 dienas, saugant nuo graužikų ir laukinių paukščių.

▼B

III PRIEDAS

DIAGNOSTINĖS PROCEDŪROS PAUKŠČIŲ GRIPO DIFERENCINEI DIAGNOZEI NUSTATYTI IR PATVIRTINTI (AI)

Šios paukščių gripo virusų izoliavimo ir apibūdinimo procedūros laikytinos rekomendacijomis ir reikalavimų, kurių reikia laikytis diagnozuojant šią ligą, minimumu.

Kalbant apie diagnostines procedūras paukščių gripo diferencinei diagnozei nustatyti ir patvirtinti, taikomas šis apibrėžimas:

„Paukščių gripas“ – bet kurio A gripo viruso sukelta naminių paukščių infekcija, kai šešių savaičių viščiukų intraveninio patogeniškumo indeksas yra didesnis kaip 1,2, arba A gripo H5 arba H7 potipio viruso sukelta bet kuri infekcija, kai nukleotidų seka hemagliutinino skilimo vietoje parodo esant daug bazinių amino rūgščių.

1 SKYRIUS

Mėginių ėmimas ir apdorojimas

1. *Mėginiai*

   Sergančių paukščių kloakos (arba išmatų) ir trachėjos tepinėliai; išmatos arba žarnyno turinys, smegenų audiniai, trachėja, plaučiai, blužnis ir kiti akivaizdžiai pakenkti neseniai nugaišusių paukščių organai.

2. *Mėginių apdorojimas*

   Pirmoje dalyje išvardyti organai ir audiniai gali būti apdorojami kartu, bet labai svarbu, kad išmatos būtų apdorojamos atskirai. Tepinėlius reikia visiškai pamerkti į pakankamo antibiotinio poveikio terpę. Išmatų mėginiai ir organai antibiotinėje terpėje turi būti homogenizuoti (uždarytame maišytuve arba naudojant grūstuvę su grūstuvu ir sterilų smėlį) iki 10–20 % w/v suspensijos. Suspensijos laikomos apie dvi valandas aplinkos temperatūroje (arba ilgiau, esant 4 °C), o po to nuskaidrinamos centrifuguojant (pavyzdžiui, nuo 800 iki 1 000 × g 10 minučių).

3. *Antibiotinė terpė*

   Įvairios laboratorijos sėkmingai taiko įvairias antibiotikinės terpės formules; konkrečiai šaliai patarimą gali duoti Nacionalinės laboratorijos. Išmatų mėginiams reikia didelės koncentracijos antibiotikų, tipiškas mišinys yra toks: 10 000 vienetų/ml penicilino, 10 mg/ml streptomicino, 0,25 mg/ml gentamicino ir 5 000 vienetų/ml mikrostatino fosfato buferiniame tirpale. Audiniams ir trachėjos tepinėliams ši koncentracija gali būti sumažinta iki penkių kartų. Chlamidijų kontrolei galima pridėti 50 mg/ml oksitetraciklino. Ruošiant terpę, labai svarbu patikrinti pH po to, kai pridedami antibiotikai, ir nustatyti pH iki 7,0–7,4.

2 SKYRIUS

Viruso išskyrimas

Viruso išskyrimas užperėtuose naminių paukščių kiaušiniuose

0,1–0,2 ml nuskaidrinto paviršinio skysčio įpurškiama į mažiausiai keturių užperėtų kiaušinių, kurie yra jau perinami 8–10 dienų, alantojo ertmę. Idealu būtų, kad tuos kiaušinius būtų galima paimti iš paukščių būrio, kuris neturi patogeno, bet jei tai neįmanoma, galima naudoti kiaušinius, paimtus iš paukščių būrio, kuriuose nerasta paukščių gripo antikūnų. Įpurkšti kiaušiniai laikomi 37 °C temperatūroje ir kasdien peršviečiami prieš šviesą. Kiaušinius su negyvais ar mirštančiais embrionais tuoj pat, o likusius kiaušinius praėjus šešioms dienoms po skiepijimo reikia atšaldyti iki 4 °C ir patikrinti alantojo-amniono skysčius hemagliutinacijos veiklai nustatyti. Jei hemagliutinacijos neaptinkama, pirmiau aprašyta procedūra pakartojama, naudojant įpurškimui neatskiestą alantojo/amniono skystį.

Nustačius hemagliutinaciją, bakterijas būtina pašalinti kultūra. Jei bakterijų yra, skysčius galima perpilti pro 450 mm plėvelės filtrą, pridėti dar antibiotikų ir į užperėtus kiaušinius įpurkšti taip, kaip nurodyta pirmiau.

▼B

3 SKYRIUS

Diferencinė diagnozė

1. *Preliminarus diferencijavimas*

Kadangi svarbu taikyti kontrolės priemones, kurios kuo greičiau apribotų viruso paplitimą, kiekviena regioninė laboratorija privalo sugebėti identifikuoti bet kurį išskirtą hemagliutinuojantį virusą kaip gripo H5 arba H7 potipio virusą ar kaip Niukaslio ligos virusą. Hemagliutinacijos slopinimo bandyme hemagliutuojančius skysčius būtina naudoti taip, kaip aprašyta 5 ir 6 skyriuose. Teigiamas slopinimas, t. y. 2^4 ar didesnis, su poliklonineis antiserumais, būdingais A gripo H5 ar H7 potipiui, ir titru bent 2^9, laikytinas preliminaria identifikacija, kuri jau leidžia taikyti laikinas kontrolės priemones.

2. *Identifikacijos patvirtinimas*

Kadangi gripo virusas turi 13 hemagliutinuojančių potipių ir devynis neuraminidazės potipius, ir kiekvienas iš jų dar turi keletą variantų, nepraktiška ir netaupu kiekvienai nacionalinei laboratorijai laikyti antiserumus, kurie padėtų išsamiai antigeniškai apibūdinti gripo izoliatus. Tačiau kiekviena laboratorija turėtų:

i) patvirtinti, kad izoliatas yra A gripo virusas, atlikdama dvigubos imunodifuzijos bandymą, kuris leistų aptikti grupinius antigenus, kaip aprašyta 9 skyriuje (jei nacionalinė laboratorija pageidauja, grupinių antigenų nustatymui ji gali naudoti imunofluorescenciją arba ELISA metodus);

ii) nustatyti, ar izoliatas priklauso H5 ar H7 potipiui;

iii) su šešių savaičių viščiukais atlikti intraveninį patogeniškumo indeksų bandymą taip, kaip aprašyta 7 skyriuje. Intraveniniai patogeniškumo indeksai, didesni kaip 1,2, rodo, kad yra virusas, todėl būtina taikyti kontrolės priemones (būtų naudinga, kad nacionalinės laboratorijos taip pat atliktų bandymus, skirtus nustatyti izoliatų galimybę ląstelių kultūroje sudaryti lokalizuotas dėmes, kaip nurodyta 8 skyriuje).

Visus paukščių gripo ir visus H5 ir H7 izoliatus nacionalinės laboratorijos nedelsdamos pateikia Bendrijos etaloninei laboratorijai nuodugniai ištirti.

3. *Tolimesnis izoliatų charakterizavimas ir tipizavimas*

Bendrijos etaloninė laboratorija, atlikdama etaloninės laboratorijos funkcijas ir pareigas, iš nacionalinių laboratorijų turėtų gauti visus hemagliutinuojančius virusus tolimesniam antigeniniam ir genetiniam ištyrimui, kad būtų galima geriau suprasti ligos (ligų) epizootologiją Europos bendrijoje.

Be to, Bendrijos etaloninė laboratorija privalo išsamiai nustatyti visų gautų gripo virusų antigeninius tipus. Su H5 ir H7 virusais, kurių intraveninis patogeniškumo indeksas nėra didesnis kaip 1,2, laboratorija taip pat turėtų nustatyti hemagliutinuojančio geno nukleotidų seką ir išsiaiškinti, ar hemagliutinino baltymo skilimo vietoje yra daug bazinių amino rūgščių.

4 SKYRIUS

Serologiniai paukščių gripo viruso antikūnų bandymai

1. Vykdant išnaikinimo programas, kai viruso H potipis jau yra nustatytas, arba naudojant homologinį virusą kaip antigeną, serologinį infekcijos požymių stebėjimą galima vykdyti atliekant hemagliutinacijos slopinimo bandymus taip, kaip aprašyta 5 ir 6 skyriuose.

Jei hemagliutinino potipis nežinomas, gripo A virusų infekcijos požymius galima nustatyti, nustačius antikūnus, kurie yra nukreipti į tų grupių specifinius antigenus.

Tam tikslui galima atlikti arba dvigubos imunodifuzijos bandymą (kaip aprašyta 9 skyriuje), arba ELISA bandymą (ELISA bandymų problema — bandymo specifiškumas šeimininko atžvilgiu, kadangi bandymas priklauso nuo to, ar surandami šeimininko imunoglobulinai). Dvigubos imunodifuzijos bandymai su vandens paukščiais retai duoda teigiamus rezultatus ir, jei potipis nežinomas, praktiškai tikriausiai tikslinga tokius paukščius tirti tik siekiant nustatyti, ar yra H5 ir H7 potipių antikūnių.

2. a) *Mėginiai*

Kraujo mėginius būtina imti iš visų paukščių, jei būrys yra mažesnis kaip 20, o jei paukščių būrys didesnis, mėginius reikia imti iš 20 paukščių (tokiu atveju nepriklausomai nuo būrio dydžio tikimybė nustatyti bent vieną teigiamą serumą, jei 25 % ar daugiau paukščių rodo teigiamus rezultatus, yra 99 %). Kraujui leidžiama sukrešėti, tuomet serumas atskiriamas bandymui.

▼B

b) *Tyrimas antikūnams nustatyti*

Siekiant nustatyti, kokia serumo galimybė slopinti gripo viruso hemagliutinuojantį antigeną, standartiniai hemagliutinacijos slopinimo bandymai su atskirais serumo mėginiais atliekami taip, kaip apibrėžta 6 skyriuje.

Nesutariama, ar H1 bandymams turėtų būti naudojami 4 ar 8 hemagliutinino vienetai. Atrodo, kad tinka ir viena, ir kita, todėl nacionalinės laboratorijos gali pasirinkti savo nuožiūra.

Tačiau antigenas turi poveikio tam, kokiame lygyje serumas laikomas teigiamu; 4 HAU (vienetams) teigiamu laikomas serumas, kurio titras 2^4 ar didesnis, 8 HAU teigiamu laikomas serumas, kurio titras 2^3 arba didesnis.

5 SKYRIUS

Hemagliutinacijos (HA) bandymas

Reagentai

1. Izotoninis tirpalas, buferinis fosfatas (0,05 M) iki pH 7,0–7,4.
2. Raudonieji kraujo kūneliai (RKK) turi būti paimti mažiausiai iš trijų specifinio patogeno neturinčių viščiukų (jei tokių nėra, kraują galima imti iš paukščių, kurie yra nuolat stebimi ir neturi paukščių gripo antikūnų) ir jų vienodas kiekis sumaišytas Alsever tirpale. Prieš naudojimą ląsteles būtina tris kartus išplauti PBS (fosfato buferiniu tirpalu). Kitam bandymui rekomenduojama 1 % suspensija (suspausta ląstelė v/v) PBS tirpale.
3. Bendrijos etaloninė laboratorija parūpins ar rekomenduos nedidelio virulentiškumo H5 ir H7 virusus, kurie naudojami kaip standartiniai antigenai.

Procedūra

1. Į kiekvieną plastikinės mikrotitravimui skirtos lėkštės giliąją dalį (reikia naudoti lėkštes, turinčias V formos dugną) įpilama 0,025 ml fosfato buferinio tirpalo.
2. Į pirmąjį indą įpilama 0,025 ml viruso suspensijos (t. y. alantojo skysčio).
3. Naudojamas mikrotitravimo skiediklis praskiesti dviejų rūšių virusus ant tos pačios lėkštės (nuo 1:2 iki 1:4 096).
4. Į kiekvienos lėkštės giliąją dalį pridedama dar 0,025 ml PBS.
5. Į kiekvienos lėkštės giliąją dalį pridedama 0,025 ml 1 % raudonųjų kraujo kūnelių.
6. Sumaišoma lengvai pakratant ir laikoma 4 °C temperatūroje.
7. Lėkščių duomenys užrašomi po 30–40 minučių, kai nusistovi kontroliniai raudonieji kraujo kūneliai. Lėkštė pakreipiama ir stebima, ar yra lašo formos RKK srovelių. Lėkštėse, kuriose nėra HA, srovelės turi tekėti tokiu pat greičiu kaip ir kontrolinės ląstelės be viruso.
8. HA titras – tai didžiausias praskiedimas, kuris sukelia RKK agliutinaciją. Galima tarti, kad tokiame skiedinyje yra vienas HA vienetas (HAU). Tikslesnis HA titro nustatymo būdas – atlikti HA bandymus su virusu iš skiedinių, nedaug tesiskiriančių nuo pradinių skiedinių, t. y. 1:3, 1:4, 1:5, 1:6 ir t. t. Šis būdas rekomenduotinas tiksliai ruošiant antigeną hemagliutinacijos slopinimo bandymams (6 skyrius).

6 SKYRIUS

Hemagliutinacijos slopinimo bandymas (HI)

Reagentai

1. Fosfato buferinis tirpalas (PBS).
2. Alantojo skystis, kuriame yra virusas, praskiestas su PBS taip, kad jame būtų 4 ar 8 HAU vienetai/0,025 ml.
3. 1 % viščiukų RKK.
4. Neigiamas kontrolinis viščiukų serumas.
5. Teigiamas kontrolinis serumas.

Procedūra

1. 0,025 ml PBS įpilama į visų plastikinių mikrotitravimo lėkščių giliąsias dalis (su V formos dugnais).
2. 0,025 ml serumo įpilama į pirmąją lėkštę.

▼B

3. Naudojamas mikrotitravimo skiediklis, kad visoje lėkštėje būtų dvigubai atskiestas skiedinys.

4. Pridedama 0,025 ml atskiesto alantojo skysčio, kuriame yra 4 ar 8 HAU vienetai.

5. Sumaišoma pakratant, lėkštė laikoma 4 °C temperatūroje mažiausiai 60 minučių arba kambario temperatūroje mažiausiai 30 minučių.

6. Į visas lėkščių giliąsias dalis pridedama 0,025 ml 1 % RKK.

7. Sumaišoma švelniai pakratant ir laikoma 4 °C temperatūroje.

8. Rezultatai užrašomi praėjus 30-40 minučių, kai kontroliniai RKK nusėda. Tai daroma pakreipiant lėkštę ir stebint ar yra ar nėra lašo formos srovelių, tekančių tuo pačiu greičiu kaip ir kontrolinėse lėkštėse, kuriose yra tik RKK (0,025 ml) ir PBS (0,05 ml).

9. Hl titras – tai didžiausias antiserumo praskiedimo laipsnis, kuris visiškai nuslopina keturis ar aštuonis viruso vienetus (kiekviename bandyme turi būti titruojamas HAU, kad būtų galima patvirtinti, jog yra reikalingas HAU vienetų kiekis).

10. Rezultatų patikimumas priklauso nuo to, ar gaunamas titras su mažiau kaip 2^3 esant 4 HAU vienetams, ar mažiau kaip 2^2 esant 8 HAU vienetams su neigiamu kontroliniu serumu ir teigiamo kontrolinio serumo žinomo titro vieno praskiedimo titras.

7 SKYRIUS

Intraveninio patogeniškumo indeksas (IVPI)

1. Užkrečiamasis alantojo skystis, paimtas iš žemiausio praeinamumo lygio, pageidautina, kad jis būtų paimtas be jokios atrankos iš pačioje pradžioje išskirtos dalies, praskiedžiamas 10^1 steriliu izotoniniu fiziologiniu tirpalu.

2. Kiekvienam iš 10 šešių savaičių viščiukui (reikia paimti viščiukus, neturinčius specifinių patogenų) į veną suleidžiama 0.1 ml praskiesto viruso.

3. Kas 24 valandas paukščiai apžiūrimi 10 dienų.

4. Po kiekvieno apžiūrėjimo užregistruojama taip: normalus (0), serga (1), labai serga (2) arba nugaišo (3).

5. Rezultatai užrašomi ir indeksas apskaičiuojamas taip, kaip parodyta šiame pavyzdyje:

Klinikiniai požymiai	Diena po viruso suleidimo										Bendras balas
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Normalus	10	2	0	0	0	0	0	0	0	0	12 × 0 = 0
Serga	0	4	2	0	0	0	0	0	0	0	6 × 1 = 6
Labai serga (*)	0	2	2	2	0	0	0	0	0	0	6 × 2 = 12
Nugaišo	0	2	6	8	10	10	10	10	10	10	76 × 3 = 228
											Iš viso = 246

$$\text{Indeksas} = \text{vidutinis balas paukščiui per kiekvieną apžiūrėjimą} = \frac{246}{100} = 2{,}46$$

(*) Tai turi būti subjektyvus klinikinis sprendimas, bet paprastai taip nusprendžiama, kai pastebimas daugiau negu vienas iš šių požymių: apsunkintas kvėpavimas, depresija, viduriavimas, atviros odos (be plunksnų) ar karolių cianozė, veido ir (arba) galvos pabrinkimas.

8 SKYRIUS

Plokštelių susidarymo įvertinimas

1. Paprastai geriausia naudoti įvairiai atskiestą virusą, kad būtų galima užtikrinti, jog ant lėkštės yra optimalus plokštelių skaičius. Turėtų pakakti dešimteriopo atskiedimo iki 10^{-7} PBS.

2. 5 cm diametrų Petri indeliuose paruošiami viščiukų embriono ląstelių sutekantys monomolekuliniai sluoksniai arba tinkama ląstelės linija (pavyzdžiui, Madin-Darby galvijų inkstų).

▼B

3. Į kiekvieną iš dviejų Petri indelių pridedama 0,2 ml kiekvieno viruso skiedinio ir 30 minučių leidžiama virusui absorbuotis.

4. Tris kartus perplovus su PBS, ant infekuotų ląstelių uždedama atitinkama terpė, kurioje yra 1 % w/v agaro, kuriame arba yra 0,01 mg/ml tripsino arba jo nėra visai. Svarbu, kad ant uždedamos terpės nebūtų pridedama jokio serumo.

5. Inkubavus 72 valandas esant 37 °C, plokštelės turėtų būti pakankamo dydžio. Jos geriausiai matomos, pašalinus uždėtą agarą ir monomolekulinį ląstelių sluoksnį nudažius kristavioletu (0,5 % w/v) 25 % v/v etanolyje.

6. Visi virusai turėtų aiškiai sudaryti plokšteles, kai jie yra inkubuojami uždedamoje terpėje, turinčioje tripsino. Kai uždedamoje terpėje tripsino nėra, plokšteles sudaro tik viščiukams virulentiški virusai.

9 SKYRIUS

Dviguba imunodifuzija

Geriausias būdas įrodyti, kad yra gripo A virusas, – nustatyti, kad yra nukleokapsidinių arba matricinių antigenų, kurių turi visi gripo A virusai. Tai paprastai daroma atliekant dvigubos imunodifuzijos bandymus, kuriuose naudojami arba koncentruoti viruso preparatai, arba iš infekuotų chorioalantojo plėvelių pagaminti ekstraktai.

Tinkamus koncentruotus viruso preparatus paprastai galima pagaminti dideliu greičiu centrifuguojant infekcinį alantojo skystį ir, jį apdorojant natrio lauroilsarkozino plovikliu, sudraskius virusus, kad jie atpalaiduotų vidinius nukleokapsidinius ir matricinius antigenus. Galima taip pat taikyti rūgštinį nusodinimą į infekcinį alantojo skystį pridedant 1N HCl, kad galutinis pH būtų 3,5–4,0, mažiausiai valandą laikant esant 0 °C ir lėtu greičiu esant 1 000 g 10 minučių centrifuguojant.

Viršutinį skystį galima išpilti, o iš nusodintų virusų dar kartą padaryti suspensiją paėmus minimalų glicino sarozino buferinio skysčio kiekį (1 % natrio lauroilsarkozino pH įpylus 0,5M glicino nustatomas 9,0). Šie preparatai turi ir nukleokapsidinių, ir matricinių antigenų.

Beard (1970 m.) aprašė, kaip paruošti daug nukleokapsidinių antigenų turintį preparatą iš chorioalantojo plėvelių, paimtų iš infekuotų kiaušinių. Taikant šį metodą, daroma taip: paimama chorioalantojo plėvelės iš infekuotų hemagliutininui teigiamų kiaušinių, plėvelės sumalamos arba homogenizuojamos, užšaldomos ir vėl atitirpinamos tris kartus, po to esant 1 000 g centrifuguojama 10 minučių. Granulės išmetamos, o viršutinis skystis apdorojamas 0,1 % formalinu ir naudojamas kaip antigenas.

Atliekant dvigubos imunodifuzijos bandymus galima naudoti bet kurį iš tų minėtų dviejų antigenų naudojant 1 % agarozės arba agaro gelius, kuriuose yra 8,0 % natrio chlorido, papildyto iki 0,1M fosfato buferinio tirpalo pH 7,2. Gripo A viruso buvimą patvirtina linijos, kurias sudaro testuojamasis antigenas ir žinomas teigiamas antigenas ir kurios išryškėja susiliejant žinomam teigiamam antiserumui į aiškiai nustatomą liniją.

▼B

IV PRIEDAS

NACIONALINIŲ PAUKŠČIŲ GRIPO LABORATORIJŲ SĄRAŠAS

Belgija	Institut National de Recherches Vétérinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Brussels
Danija	National Veterinary laboratory, Poultry Disease Division, Hangøvej 2, DK-8200 Aarhus N
Vokietija	Institut für Kleintierzucht der Bundesforschungsanstalt für Landwirtschaft, Braunschweig-Völkenrode, Postfach 280, D-3100 Celle
Prancūzija	Centre National d'Etudes Vétérinaires et Alimentaires — Laboratoire Cenral de Recherches Avicoles et Porcines, B. P. 53, F-22440 Ploufragan
Graikija	Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παρασιτικών Νοσημάτων 66, 26ης Οκτωβρίου, GR-54627 Θεσσαλονίκη Institue of Infections and Parasitological Diseases, 66, 26th October Street, 54627 Thessaloniki
Airija	Veterinary Research Laboratory, Abborstown, Castleknock, Dublin 15
Italija	Istituto Patologie Aviaire, Facoltà di Medicina Veterinaria, Università di Napoli Via Aniezzo, Falcone 394, I-80127 Napoli F Delpino 1
Liuksemburgas	Institut National de Recherches Vétérinaires, Groeselenberg 99, B 1180 Brussels
Nyderlandai	Centraal Diergeneeskundig Instituut, Vestiging Virologie, Houtribweg 39, NL-8221 RA Lelystad
Portugalija	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV), Estrada de Benfica 701, P-1500 Lisbon
Ispanija	Centro Nacional de Referencia para la Peste Aviar es el Laboratorio Nacional de Sanidad y Producción Animal de Barcelona, Zona Franca Circunvalación-Tramo 6, Esquina Calle 3, Barcelona
Jungtinė Karalystė	Central Veterinary Laboratory, New Haw, UK-Weybridge, Surrey KT 15 3NB
▼A1	
Austrija	Bundesanstalt für Visusseuchenbekämpfung, Wien-Hetzendorf
Suomija	Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos, Helsinki/Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors
Švedija	Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala
▼A2	
Čekija	Státní veterinární ústav Praha, Sídlištní 24/136, 165 03 Praha 6
Estija	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium, Väike-Paala 3, 11415 Tallinn
Kipras	Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων, Κτηνιατρικές Υπηρεσίες, 1417 Λευκωσία(National Reference Laboratory for Animal Health Veterinary Services, CY-1417 Nicosia)
Latvija	Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela 3, LV-1076 Rīga
Lietuva	Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J. Kairiūkščio g. 10, LT-2021 Vilnius
Vengrija	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI), Pf. 2., Tábornok u. 2., H-1581 Budapest
Malta	Istituto Zooprofilatico Sperimentale delle Venezie, Padova, Italien

▼A2

Lenkija	Laboratorium Zakładu Chorób Drobiu Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, Al. Partyzantów 57, PL-24-100 Puławy
Slovėnija	Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
Slovakija	Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, SK-96086 Zvolen

▼B

V PRIEDAS

BENDRIJOS ETALONINĖ PAUKŠČIŲ GRIPO LABORATORIJA

Laboratorijos pavadinimas

Central Veterinary Laboratory,
New Haw,
UK-Weybridge,
Surrey KT 15 3NB,
United Kingdom.

EB etaloninės paukščių gripo laboratorijos funkcijos ir pareigos yra šios:

1) konsultuojantis su EB Komisija, koordinuoti valstybėse narėse taikomus paukščių gripo diagnozavimo metodus, t. y.:
   a) nustatyti tipus, saugoti ir tiekti paukščių gripo viruso rūšis serologiniams bandymams ir antiserumų paruošimui;
   b) nacionalinėms etaloninėms laboratorijoms tiekti standartinius serumus ir kitus etaloninius reagentus, kad būtų galima standartizuoti valstybėse narėse atliekamus bandymus ir naudojamus reagentus;
   c) sukaupti ir laikyti paukščių gripo viruso rūšių ir izoliatų kolekciją;
   d) Bendrijos lygiu organizuoti reguliarius lyginamuosius diagnostinių procedūrų bandymus;
   e) rinkti ir tvarkyti duomenis bei informaciją apie taikomus diagnostikos metodus ir Bendrijoje atliktų bandymų rezultatus;
   f) pačiais pažangiausiais metodais charakterizuoti paukščių gripo virusų izoliatus, kad būtų galima geriau suprasti paukščių gripo epizootologiją ir giliau pažvelgti į viruso epizootologiją bei ypač – patogeniškų ir potencialiai patogeniškų rūšių atsiradimą;
   g) sekti paukščių gripo priežiūrą, epizootologiją ir prevenciją visame pasaulyje;
   h) išlaikyti profesionalias žinias apie paukščių gripo ir kitus atitinkamus virusus, kad būtų galima greitai diferencijuoti diagnozę;
   i) įgyti gilias žinias apie veterinarinės imunologijos produktų paruošimą ir naudojimą siekiant išnaikinti ir kontroliuoti paukščių gripą;
2) aktyviai padėti diagnozuoti paukščių gripo protrūkius valstybėse narėse, t. y. tirti gautus viruso izoliatus diagnozei patvirtinti, juos charakterizuoti ir vykdyti epizootinius tyrimus. Visų pirma laboratorija turi galėti atlikti nukleotidinės sekos analizę, kuri leistų nustatyti įtariamų amino rūgščių seką paukščių gripo H5 arba H7 potipio virusų hemagliutino molekulės skilimo vietoje;
3) padėti parengti ir perkvalifikuoti laboratorinės diagnozės specialistus, siekiant suderinti visoje Bendrijoje taikomus metodus.

▼B

VI PRIEDAS

KRITERIJAI, KURIAIS REMIANTIS SUDAROMI NENUMATYTŲ ATVEJŲ PLANAI

Nenumatytų atvejų planai turi atitikti bent šiuos kriterijus:

1) įsteigti nacionalinį krizių centrą, kuris koordinuotų visas kontrolės priemones atitinkamoje valstybėje narėje;
2) sudaryti vietinių ligos kontrolės centrų, turinčių galimybes koordinuoti ligos kontrolės priemones vietiniu mastu, sąrašą;
3) teikti smulkią informaciją apie kontrolę atliekantį personalą, darbuotojų kvalifikaciją ir atsakomybę;
4) kiekvienas vietinis ligos kontrolės centras turi galėti greitai susisiekti su asmenimis (organizacijomis), kurie tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja ligos protrūkyje;
5) turi būti prieinama įranga ir medžiagos, reikalingos ligos kontrolei tinkamai atlikti;
6) turi būti duodami detalūs nurodymai, ką reikia daryti įtarus infekciją ar užkrėtimą arba jiems pasitvirtinus, taip pat siūlyti būdus, kaip pašalinti paukščių skerdenas;
7) turi būti sudaryta mokomoji programa lauko darbų ir administracinių procedūrų įgūdžiams palaikyti bei plėtoti;
8) diagnostinės laboratorijos turi turėti įrenginius *post-mortem* tyrimams atlikti, būtinas priemones serologijos, histologijos ir t. t. tyrimams atlikti ir turi turėti darbuotojus, sugebančius greitai nustatyti diagnozę. Reikia pasirūpinti, kad būtų galima greitai pergabenti mėginius;
9) turi būti pateikta informacija apie tai, kiek gali reikėti paukščių gripo vakcinos, jei vėl prisieitų skubiai vakcinuoti;
10) būtina numatyti teisines normas, būtinas nenumatytų atvejų planams įgyvendinti.